

ЧЕРНЕЦЬКИЙ
Іван Андрійович

Випускник
металургійного факультету (1960)

Начальник зміни доменного цеху
Дніпродзержинського металургійного
комбінату ім. Ф. Е. Дзержинського.
Депутат Верховної Ради СРСР VI скликання

Герой Соціалістичної Праці.
Почесний громадянин м. Дніпродзержинська

Народився 28 квітня 1929 р. в м. Дніпродзержинську в родині Андрія Яковича й Килини Самсонівни Чернецьких. Батько працював слюсарем, мати — різноробочою. Іван Андрійович рано лишився без батька — він помер, коли синові було п'ять років.

До початку Великої Вітчизняної війни Іван Чернецький устиг закінчити лише чотири класи. У 1943 р., після звільнення Дніпродзержинська, він вступив до ремісничого училища № 1. Водночас по півзміні працював сталеваром 2-го розряду. Це була важка праця, надто для 14-літнього хлопця, адже підняти до країв наповнену розпеченою сталлю ложку було для нього нелегким завданням, з яким Іван Андрійович, як на те, справлявся. У 1944 р. керівництво училища представило його до нагородження медаллю «За доблесну працю».

Семирічну освіту Іван Андрійович здобув у вечірній школі, а програми за 9 та 10 класи вивчив у армії. Військову службу проходив у 1949–1953 рр. на Далекому Сході, здобув одну з найвідповідальніших і найскладніших армійських спеціальностей — дешифрувальника.

Демобілізувавшись, Іван Чернецький повернувся до рідного Дніпродзержинська, плекаючи давню мрію про роботу на металургійному заводі. Проте, як виявилось, на «Дзержинці» в цей час прийому не було, й у відділі кадрів він отримав відмову.

До доменного цеху І. А. Чернецького привели «однокашники» по ремісничому училищу, які вступилися за побратима перед начальником цеху І. Н. Кардасевичем та директором заводу легендарним Г. Г. Орешкіним. І, попри вето кадровиків, його прийняли на роботу водопровідником. Здобуваючи глибоку й безцінну практичну підготовку в досвідчених доменників, Іван Андрійович відчував потребу й у теоретичних знаннях.

У 1953 р. він вступив до 10 класу, а через рік, у 1954 р. — до Дніпродзержинського вечірнього металургійного інституту ім. М. І. Арсенічева, який закінчив у 1960 р., здобувши спеціальність «Металургія чорних металів». Це був украй насичений період у житті Івана Чернецького: удень — робота, ввечері — навчання. Непростий ритм, завдяки якому, однак, отримуєш максимально повну освіту та можливість практично підтвердити кожен теоретичний постулат. Іван Андрійович добре пам'ятає, як безмірно раділи

викладачі кожному виробничому успіхові своїх студентів. Нині він із вдячністю згадує педагогів-ентузіастів, які дали півтунця в життя: В. І. Логінова, Н. З. Плоткіна, М. М. Чернова, П. І. Рубана.

Чудових учителів мав І. А. Чернецький і на «Дзержинці». Це, зокрема, майстер печі І. Т. Дорохов і старший майстер газового господарства І. І. Бабенко. З 1957 р. Іван Андрійович працював уже помічником газівника, згодом — газівником, майстром, начальником зміни. На доменній печі, де працював І. А. Чернецький, вперше була апробована технологія виплавки чавуну із застосування збагаченого киснем повітря. За впровадження цієї інновації Іван Андрійович був удостоєний звання почесного металурга.

У 1962 р. його обрали депутатом Верховної Ради СРСР VI скликання, а депутатом Дніпродзержинської міської ради був сім разів. У 1966 р. Іван Андрійович Чернецький був удостоєний почесного звання Героя Соціалістичної Праці. Брав участь у роботі Всесоюзної виставки досягнень народного господарства (ВДНГ). У 2003 р. за багаторічну бездоганну працю на ДМК ім. Ф. Е. Дзержинського, видатні досягнення в галузі чорної металургії, вагомий внесок у соціально-економічний розвиток міста й активну громадську позицію І. А. Чернецькому було присвоєно звання почесного громадянина м. Дніпродзержинська.

Іван Андрійович Чернецький належить до славної когорти людей, завжди молодих душею, для яких вік — украй відносно поняття. Нині він — на заслуженому відпочинку, але не полишає громадської роботи. Є членом Ради ветеранів війни і праці м. Дніпродзержинська та ДМК.

Також Іван Андрійович часто зустрічається із молоддю, зокрема ділиться життєвим і виробничим досвідом зі студентами Дніпродзержинського державного технічного університету. Головний життєвий принцип Івана Чернецького — завжди виконувати поставлені перед собою завдання. Він повністю поділяє думку, озвучену М. О. Островським у романі «Як гартувалася сталь»: «Життя треба прожити так, аби не було нестерпно боляче за безцільно прожиті роки».

Разом із дружиною Раїсою Михайлівною, яка багато років пропрацювала в ДП–ДДТУ, виховали двох доньок, Наталію та Ірину. Обидві обрали благородний фах лікаря.